

סליחות

עיקר החטא שעליו אנחנו צריכים לבקש מחילה כל אחד לפי ערכו, הוא שבשעה שכל אדם עומד בניסיון הרבה פעמים הוא עומד בניסיון הזה לבד, ולא יחד עם הרבש"ע, ואם הוא נמצא שם לבד הוא בהכרח לא יצליח, אל תשליכנו מלפניך, על מתי עיקר הבקשה, בשעה שיש לאדם ניסיון, אם הקב"ה ישליך אותו באותו רגע, יצרו של אדם מתגבר עליו, הוא לא יצליח, אל תשליכנו מלפניך ודאי שזה נאמר על כלל חיי האדם בהאי עלמא, אבל בפרט על הזמן שבו האדם עומד בניסיון, ואם הקב"ה ישליכו אותו זמן הוא יפול, ורוח קדשך אל תקח ממנו, אם אתה לא משליך אותנו מלפניך אז אתה נותן לנו את רוח קדשך, תוקף פנימי לעמוד בניסיונות. אבל מצד כך צריך שבשעה שיש לאדם ניסיון, ובדקות כמובן זה לאו דוקא בהאי שעתא בלבד, הוא מכיר ומרגיש שבשעת הניסיון עצמו בפועל ממש השם יתברך ניצב עמו ומתלווה אליו לנקודת הניסיון, ואז הוא פונה אליו שיעזור לו בפועל.

בכל כח שאדם פועל בכלל, ובפרט בחלקי הבחירה, צריך בחינה מדוקדקת בנפש מה האדם מרגיש, האם הוא מרגיש שהוא פעל, או שמרגיש שהשי"ת נתן בו את הכח ומכח כך פועל. אם אם מרגיש את כח ה' בתוכו, מפי עליון לא תצא הרעות, לא יתכן שיבוא לידי חטא, ואם הוא בא לידי חטא בהכרח שכח ה', רוח ה' לא הייתה גלויה בתוכו בשעה שעשה את אותו מעשה. עיקר הבקשה על המחילה בודאי שצריך על המעשה, על הפועל שהגיע לידי חטא בפועל ממש, ברור, אבל עיקר הבקשה מלבד מה שמבקשים על המעשה, הוא על הסיבה שהביאה את האדם לידי חטא, ומה שהביא אותו לידי חטא זה מה שעמד בנקודת הניסיון לבד בלי צירוף לרבש"ע, ולכן נפל בחטא. אם אדם יבקש מח ^{ה'} על שנה העכירותו. שעברה אבל חזא מממפק מתכונן להמשיך להתמודד הנמזילה. הקוץ מוזגים לשם הות, למפוא הרך שנה שחסי שחסי נככל. ביקר בקשת הדרך צריכה להשתנות, למצוא דרך אחרת שמכחה יתמודד בניסיונות שמכאן ולהבא.

שמדברים על רוח קדשך אל תקח ממנו, מדובר על כח מוחשי בפועל שהאדם יכול וצריך להרגישו בשעה שהוא עומד בניסיונות, ככל שהאדם ירגיש את מציאות ה' יתברך עמו ובתוכו בשעת הניסיון, והוא ירגיש שהרוח שנמצאת בקרבו לא יכולה לעמוד בניסיון, והוא שואל ומבקש מה' רוח קדשך של תוספת תוקף שיוכל לעמוד בניסיון, כפי' בנין מכירה והבקשה כך יצליח לעמוד בניסיון, ככל שעומד לבד, כך סכנתו קרובה בפועל ממש. אבל ככל שיצרף את עצמו בדרכי חייו בכלל, ובשעת הניסיון בפרט, הוא יכול לעמוד בעצם בניסיון.

שבאים לבקש מהקב"ה סליחה ומחילה צריך שיהיה לאדם דרך איך מכאן ואילך יוכל לעמוד שלא ישוב לכסלו עוד. הדברים הללו אינם בגדר של התעוררות, אלא בגדר של דרך חיים, אם זו התעוררות, השופר יפסיק להישמע, ישקוט, שיגמר ראש השנה. אבל אם הופכים זאת לדרך חיים בפועל ממש, שהאדם מצרף את הקב"ה עמו, אצלו, לכל חלקי החיים בכלל, ולניסיונות בפרט באופן חושי ממש, הרי שיש לו את התוקף של הכח שמכוחו הוא יכול לעמוד בניסיון.

(אלול 014 סליחות אל תשליכני מלפניך תשע"ב • חלק מהשיעור)

